

Zaak C-386/04

Centro di Musicologia Walter Stauffer tegen Finanzamt München für Körperschaften

(verzoek van het Bundesfinanzhof
om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verkeer van kapitaal — Vennootschapsbelasting — Vrijstelling van inkomsten uit verhuur — Vestigingsvereiste — Privaatrechtelijke stichting van algemeen nut”

Conclusie van advocaat-generaal C. Stix-Hackl van 15 december 2005 . . . . I - 8206
Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 september 2006 . . . . . I - 8234

Samenvatting van het arrest

Vrij verkeer van kapitaal — Beperkingen
[EG-Verdrag, art. 73 B en 73 D (thans art. 56 EG en 58 EG)]

Artikel 73 B van het Verdrag (thans artikel 56 EG) juncto artikel 73 D van het Verdrag (thans artikel 58 EG) moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat een lidstaat die de inkomsten uit verhuur die in beginsel onbeperkt belastingplichtige stichtingen van algemeen nut in het binnenland genieten, vrijstelt van vennootschapsbelasting wanneer deze stichtingen in deze staat zijn gevestigd, weigert om diezelfde vrijstelling voor gelijksoortige inkomsten toe te kennen aan een privaatrechtelijke stichting van algemeen nut op de enkele grond dat deze stichting is gevestigd in een andere lidstaat en in het binnenland slechts beperkt belastingplichtig is.

Het gemeenschapsrecht verplicht de lidstaten niet om ervoor te zorgen dat buitenlandse stichtingen die in hun lidstaat van herkomst zijn erkend als van algemeen nut, op hun grondgebied automatisch dezelfde erkenning krijgen. Wanneer een stichting die in een lidstaat is erkend als van algemeen nut, tevens voldoet aan de daartoe in de wetgeving van een andere lidstaat gestelde voorwaarden en de bevordering van identieke gemeenschapsbelangen nastreeft, hetgeen de nationale autoriteiten van deze laatste staat, de rechterlijke instanties daaronder begrepen, dienen te beoordelen, kunnen de autoriteiten van deze lidstaat deze stichting het recht op gelijke behandeling niet weigeren op de enkele grond dat zij niet op hun grondgebied is gevestigd.

Een dergelijk verschil in behandeling kan niet worden gerechtvaardigd door het nastreven van doelstellingen die verband houden met de bevordering, op nationaal vlak, van cultuur en onderwijs van hoog niveau, aangezien de betrokken nationale regeling niet vooronderstelt dat de activiteiten van stichtingen van algemeen nut ten goede komen aan de gemeenschap in het binnenland.

Een dergelijke regeling kan voorts niet worden gerechtvaardigd door de noodzaak om de doeltreffendheid van de belastingcontroles te verzekeren. Het is een lidstaat zeker toegestaan om, alvorens een belastingvrijstelling toe te kennen aan een stichting, maatregelen toe te passen die hem in staat stellen duidelijk en nauwkeurig na te gaan of zij voldoet aan de voorwaarden die de nationale wetgeving stelt om hiervoor in aanmerking te komen, en toe te zien op het daadwerkelijke beheer ervan. In geval van in andere lidstaten gevestigde stichtingen kan het evenwel moeilijker blijken om de noodzakelijke verificaties te verrichten, doch dit betreft slechts administratieve ongemakken, die niet volstaan om een weigering door de betrokken lidstaat om aan deze stichtingen dezelfde belastingvrijstellingen toe te kennen als aan soortgelijke stichtingen die in die staat in beginsel onbeperkt belastingplichtig zijn, te rechtvaardigen.

Voorts kan, bij gebreke van een rechtstreeks verband tussen het belastingvoordeel dat bestaat in de belastingvrijstelling voor de inkomsten uit verhuur, en een compensatie

van dit voordeel door een bepaalde belastingheffing, de betrokken beperking niet worden gerechtvaardigd door de noodzaak om de samenhang van het belastingstelsel te beschermen.

Hetzelfde geldt voor de noodzaak om de belastinggrondslag te vrijwaren, aangezien de derving van belastinginkomsten niet kan worden aangemerkt als een dwingende reden van algemeen belang die een maatregel die in beginsel in strijd is met een fundamentele vrijheid kan rechtvaardigen.

Wat de bestrijding van de criminaliteit betreft, kan een algemeen vermoeden van misdadige activiteit niet worden gebaseerd op de omstandigheid dat een stichting in een andere lidstaat is gevestigd. Bovendien moet het niet toekennen van een belastingvrijstelling aan dergelijke stichtingen ofschoon er diverse middelen zijn om de rekeningen en de activiteiten van deze stichtingen te controleren, worden beschouwd als een maatregel die verder gaat dan ter bestrijding van criminaliteit noodzakelijk is.

(cf. punten 39, 40, 45, 47, 48, 55, 56, 58-62 en dictum)